

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 21.12.2011
KOM(2011) 919 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Første beretning om virkningerne af 2006-reformen af ordningen om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Første beretning om virkningerne af 2006-reformen af ordningen om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav

1. INDLEDNING

De 61 mindre øer i Det Ægæiske Hav¹ udgør et stærkt fragmenteret område med betydelige geografiske og naturbestemte ulemper. Den særlige og varige situation for disse øer, der er kendetegnet ved deres afsides beliggenhed, status som øsamfund, lille areal, bjergrige topografi og vanskelige klimatiske forhold, skaber store socioøkonomiske problemer, f.eks. forsyningsvanskeligheder for de føde- og landbrugsvarer, som er nødvendige til det daglige forbrug eller til landbrugsproduktionen, og problemerne med at bevare de lokale landbrugsvarers konkurrenceevne.

På grund af deres usædvanlige beskaffenhed og de tilknyttede ulemper sammenlignet med resten af EU har de mindre øer i Det Ægæiske Hav adgang til særlige foranstaltninger på landbrugsområdet.

Disse særlige foranstaltninger er et led i den fælles landbrugspolitik og tager særligt sigte på at skabe betingelser, som fremmer virkeliggørelsen af denne politik.

I medfør af disse særlige foranstaltninger, der supplerer gennemførelsen af den første søjle i den fælles landbrugspolitik i Grækenland, er de mindre øer i Det Ægæiske Hav omfattet af en særlig støtteordning for den lokale produktion og levering af vigtige produkter, benævnt ordningen for de mindre øer.

2. ORDNINGENS BAGGRUND OG HOVEDINDHOLD

Det Europæiske Råd erkendte under samlingen på Rhodos den 2. og 3. december 1988, at øerne i Det Ægæiske Hav har særlige socioøkonomiske problemer, og at der følgelig bør træffes foranstaltninger til at afhjælpe disse problemer.

Der blev således indført særlige foranstaltninger til fordel for de mindre øer i 1993 ved Rådets forordning (EØF) nr. 2019/93 af 19. juli 1993 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav² med henblik på at afhjælpe ulempen for de mindre øer i Det Ægæiske Hav som følge af, at de er øsamfund (artikel 1 i nævnte forordning).

Forordningens anvendelse var oprindelig begrænset til de mindre øer defineret som øer, hvis befolkningstal ikke overstiger 100 000 fastboende. De særlige foranstaltningers anvendelsesområde er imidlertid blevet udvidet ved senere

¹ Listen over øerne fremgår af tabel 7 i støtteprogrammet for de mindre øer i Det Ægæiske Hav forelagt af Grækenland og godkendt af Kommissionen i henhold til forordning (EF) nr. 1405/2006.

² EFT L 184 af 27.07.1993, s. 1.

ændringer af bestemmelserne, bl.a. ved Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006 af 18. september 2006 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav³, til at omfatte mindre øer uden henvisning til befolkningstallet, dvs. alle øer i Det Ægæiske Hav med undtagelse af Kreta og Evia (artikel 1, stk. 2, i nævnte forordning).

De vigtigste mål i Rådets forordning (EØF) nr. 2019/93 var at:

- afhjælpe de mindre øers socioøkonomiske problemer
- afbøde den naturbetingede ulempe for forsyningerne (fjern beliggenhed, økarakter, lille areal)
- bringe produktionsomkostningerne og forbrugerpriserne ned
- og støtte visse lokale erhvervsgrene (husdyrbrug, frugt og grøntsager, olivendyrkning, vinavl, biavl).

For at nå disse mål er instrumenterne i ordningen for de mindre øer sammensat således:

- (a) en særlig forsyningsordning til nedbringelse af leveringsomkostningerne for varer til konsum eller lokal forarbejdning og for rå- og hjælpestoffer gennem støtte til levering af EU-produkter i det omfang, det lokale marked har behov herfor. Beløbene for den finansielle gennemførelse i dette dokument stammer fra årlige rapporter, som medlemsstaterne forelægger Kommissionen i medfør af artikel 17, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006 for så vidt angår den særlige forsyningsordning, og fra ..., for så vidt angår støtteforanstaltninger for lokale varer
- (b) støtteforanstaltninger for lokale varer til understøttelse af traditionelle aktiviteter, kvalitetsforbedring og udvikling af den lokale produktion efter markedets behov på de mindre øer samt til genoplivning af bestemte landbrugsaktiviteter, som der er tradition og naturbetingelser for på disse øer; disse foranstaltninger kommer konkret til udtryk i støtte til produktion, forarbejdning og/eller afsætning af disse varer
- (c) undtagelsesbestemmelser på strukturorådet (undtagelser fra de bestemmelser, der begrænser eller udelukker ydelse af visse former for strukturstøtte).

Retsgrundlaget for de særlige foranstaltninger, som efterfølgende har gennemgået forskellige justeringer, er den primære lovgivning om den fælles landbrugspolitik, dvs. fra den 1. december 2009 og Lissabontraktatens ikrafttræden, artikel 42 og 43 i TEUF.

I 2006 blev ordningen for de mindre øer ændret. Rådets forordning (EØF) nr. 2019/93 af 19. juli 1993 blev ophævet og erstattet af Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006 af 18. december 2006.

³ EUT L 265 af 26.09.2006, s. 1.

De vigtigste grunde til denne reform er:

- (1) reformen af den fælles landbrugspolitik i 2003 [Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af støtteordninger for landbrugere⁴], der markerede en omlægning af den fælles landbrugspolitik og åbnede mulighed for en reform af de fælles markedsordninger, som ordningen for de mindre øer tager sigte på
- (2) den manglende fleksibilitet i programmernes forvaltning, som forhindrede en hurtig afpasning af forsyningsbalancen og støtteforanstaltningerne for den lokale produktion efter øernes behov, samt en participatorisk tilgang.

2006-reformen ændrede ikke de vigtigste mål og instrumenter, som ligger til grund for ordningen. Den væsentligste fornyelse består i indførelsen af en programbaseret tilgang og medlemsstatens overtagelse af ansvaret for at udforme programmer tilpasset de lokale behov⁵ og for at ændre⁶, forvalte og overvåge dem. Formålet med denne fornyelse er at opnå større smidighed i forvaltningen af den særlige forsyningsordning og støtteforanstaltningerne for den lokale produktion og forenkle procedurerne for ændringer heraf.

Det er vigtigt at notere sig, at selv om tilgangen i ordningen for de mindre øer og i POSEI (særlige programmer for bestemte regioner som følge af disses afsides beliggenhed og økarakter tilsigtet regioner i den yderste periferi) er den samme (særlige foranstaltninger, mål, struktur), og de forvaltes over de samme udgiftsområder, behandles ordningen for de mindre øer lovgivningsmæssigt adskilt fra POSEI.

For til forskel fra POSEI-ordningen, som i en sær- og undtagelsesramme for regionerne i den yderste periferi svarer til den første søjle i den fælles landbrugspolitik, **supplerer (top-up)** ordningen for de mindre øer enkeltbetalingsordningen, som øerne i Det Ægæiske Hav har adgang til på lige fod med resten af Grækenland under den første søjle i den fælles landbrugspolitik, for at tage hensyn til øernes særlige problemer (jf. oversigt over betalinger under enkeltbetalingsordningen og ordningen for de mindre øer i bilag 2).

En anden væsentlig forskel er, at mens POSEI i kraft af den særlige forsyningsordning giver adgang til fritagelse for importafgift for produkter fra tredjelande⁷, åbner ordningen for de mindre øer ikke mulighed for at anvende denne undtagelse fra EU's toldordning.

⁴ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1.

⁵ Programmet for de mindre øer fastlagt af Grækenland blev godkendt ved Kommissionens beslutning C(2006)6889 af 22.12.2006 og gennemført fra 2007.

⁶ Programmet for de mindre øer er ændret to gange ved Kommissionens beslutning C(2009)2880 af 21.4.2009 og C(2010) 9189 af 20.12.2010.

⁷ Undtagelse fra TEUF's artikel 28, hvori det hedder: Unionen er bl.a. en toldunion, som omfatter al vareudveksling, og som indebærer forbud mod told ved indførsel fra og ved udførsel til andre medlemsstater, såvel som mod alle afgifter med tilsvarende virkning, samt indførelse af en fælles toldtarif over for tredjeland.

Ved reformen af den fælles landbrugspolitik i 2003 valgte Grækenland ikke at afstå fra at anvende enkeltbetalingsordningen i ordningen for de mindre øer, og den har altså været gældende i landet siden 2006, uden hensyn til sektor.

Takket være ordningen for de mindre øer kan disse øer imidlertid beholde den koblede støtte med henblik på at bevare særlige typer landbrug, der har betydning for miljøbeskyttelse, kvalitetsforbedring og afsætning.

Uden denne koblingsmulighed vil der være stor risiko for, at de lokale brug nedlægges med deraf følgende negative økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger (landskabspleje).

Denne mulighed for delvis kobling betyder f.eks. for olivenoliesektoren, som spiller en afgørende rolle for øerne, at nedlæggelse af olivenlunde undgås.

3. BERETNINGENS RETSGRUNDLAG

I artikel 17, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1405/2006 står, at senest den 31. december 2011 og derefter hvert femte år forelægger Kommissionen en generel rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, hvori der redegøres for virkningerne af de foranstaltninger, der er blevet gennemført i henhold til denne forordning, og at rapporten ledsages af passende forslag, hvis det er relevant.

Nærværende beretning er bl.a. udarbejdet på grundlag af data for de pågældende markeder indtil 2010, programmernes finansielle gennemførelse indtil regnskabsåret 2011 og den undersøgelse, der er udført for Kommissionen af konsulentfirmaet Oréade-Brèche om evaluering af de gennemførte foranstaltninger under ordningen for de mindre øer siden 2011 (i det følgende benævnt "evalueringsundersøgelse") og offentliggjort i februar 2010 på følgende webadresse: http://ec.europa.eu/agriculture/eval/reports/posei/index_fr.htm

4. 2006-REFORMENS VIRKNINGER

4.1. En program- og partnerskabsbaseret tilgang

Både Grækenland og erhvervslivet har billigt udvidelsen af de nationale og regionale myndigheders ansvar og beføjelser med hensyn til programmets fastlæggelse og interessenteres inddragelse i udformningen af foranstaltningerne.

Navnlig hilses den øgede fleksibilitet til gradvis at tilpasse programmet de reelle lokale behov gennem årlige ændringer velkommen. I betragtning af sårbarheden som følge af markedsrisikoen og de specifikke klimaforhold i disse regioner betyder denne fleksibilitet, at støtteforanstaltningerne hurtigt kan tilpasses øernes reelle behov. Siden den oprindelige vedtagelse i 2006 er programmet for de mindre øer ændret to gange, i 2007 og i 2010.

I evalueringsundersøgelsen bemærkes, at den administrative byrde er formindsket siden 2007. Imidlertid finder de nationale og regionale myndigheder den stadig for stor og for kompleks på grund af antallet af øer og manglen på administrativt personale på visse øer (vanskeligheder ved f.eks. at føre kontrol).

Som helhed er den administrative byrde i programmet for de mindre øer stadig betragtelig i forhold til dets finansielle omfang (bl.a. den særlige forsyningsordning og problemet med små forsendelser).

Den programbaserede tilgang viser sig altså at være bekostelig og tidskrævende både for de nationale og regionale myndigheder og for Kommissionens tjenestegrene.

4.2. Særlige forsyningsordninger

4.2.1. *Generelle virkninger af den særlige forsyningsordning*

Evalueringsundersøgelsen viser, at såvel de nationale og regionale myndigheder som de erhvervsdrivende betragter den særlige forsyningsordning som afgørende for forsyningerne til samtlige øer, og det er derfor vigtigt at bevare denne ordning.

Den særlige forsyningsordning har generelt en positiv virkning, da den forbedrer frekvensen og regelmæssigheden af forsyninger til øerne hele året rundt (regelmæssig tilførsel af kreaturfoder), til trods for at der er lejlighedsvis underskud som følge af den begrænsede transport- og lagerkapacitet.

Evalueringsundersøgelsen viser imidlertid, at ordningen virker mindre effektivt for de mest afsides beliggende øers vedkommende (satellitøerne i gruppe B) end for de øer, der ligger tæt på fastlandet (øer i gruppe A).

Udnyttelsen af den særlige forsyningsordning har generelt været aftagende på de mindre øer siden 2006-reformen. Her har medlemsstaten valgt at begrænse budgettet til den særlige forsyningsordning for at tilgodese budgettet til støtteforanstaltninger for den lokale produktion.

Nedgangen i udnyttelsen af den særlige forsyningsordning er særlig markant for produkter til konsum (korn og mel). Siden 2006-reformen og indførelsen af støtteansøgerens pligt til at være bosiddende på de mindre øer har mange små erhvervsdrivende (bagere) ikke modtaget støtte dels på grund af de høje administrative omkostninger ved den særlige forsyningsordning sammenlignet med den opnåede finansielle fordel dels på grund af manglende information af støtteberettigede erhvervsdrivende.

Sideløbende viser evalueringsundersøgelsen en ændring af den særlige forsyningsordnings fordeling efter formål til fordel for foderstoffer. Det er således medlemsstatens ansvar at justere prioriteringerne i den særlige forsyningsordning og tage hensyn til husdyrbrugets betydning for øerne.

4.2.2. *Forsyningsgaranti for vigtige produkter*

Evalueringsundersøgelsen viser, at den særlige forsyningsordning dækker de mindre øers behov uensartet, både hvad angår de valgte produkter og de støtteberettigede øer.

Den viser også, at den særlige forsyningsordning dækker behovene for foderstoffer bedre end behovene for vigtige konsumvarer.

Endvidere dækker den særlige forsyningsordning mere tilfredsstillende behovene på de øer, der ligger nærmere havnene på fastlandet (øer i gruppe A), sammenlignet med de mest afsides beliggende satellitøer (visse øer i gruppe B).

4.2.3. *Kompensation for ekstraomkostninger*

I evalueringsundersøgelsen bemærkes, at øernes fragmenterede beliggenhed betyder, at nogle af dem befinder sig meget langt fra forsyningshavnene. Følgelig er omkostningerne meget forskellige fra ø til ø og afhænger af beliggenheden.

Den særlige forsyningsordning kompenserer altså kun øerne i gruppe A for de ekstraomkostninger, der er forbundet med levering af alle de udvalgte produkter.

For de fjerntliggende satellitøer i gruppe B åbner den særlige forsyningsordning kun mulighed for dækning af op til 50 % af omkostningerne på grund af de langt højere forsendelsesomkostninger.

4.2.4. *Overførsel af fordelene til den endelige bruger*

Det fremgår af evalueringsundersøgelsen, at disse fordele overføres uensartet til den endelige bruger i de forskellige øgrupper.

Støtten under den særlige forsyningsordning dækker meget uensartet forsendelsesomkostningerne til øerne, hvilket har konsekvenser for virkningen på brugerpriserne. Således overføres fordelene til den endelige bruger bedre på øerne i gruppe A og de mindre fjerntliggende øer i gruppe B end på satellitøerne i gruppe B.

Med hensyn til virkningen på priserne har den særlige forsyningsordning medført et væsentligt fald i priserne for kvægfoder siden 2007, og de nærmer sig priserne i resten af Grækenland. Hvad angår fødevarerpriserne til forbrugerne, har den særlige forsyningsordning ingen samlet virkning.

4.2.5. *Videredistribution af forarbejdede produkter samt markedsforvridninger*

Som det fremgår af femte betragtning i forordning (EF) nr. 1405/2006, er de mængder, der er omfattet af den særlige forsyningsordning, begrænset til forsyningsbehovene på de mindre øer, således at ordningen ikke er til hinder for, at det indre marked kan fungere efter hensigten, eller forårsager forvridninger i samhandelen med de berørte produkter.

Distribution og eksport af disse produkter fra de mindre øer er derfor forbudt. Det er imidlertid tilladt, når gevinsten opnået gennem den særlige forsyningsordning tilbagebetales, eller hvis det drejer sig om forarbejdede produkter, for at tilgodese de regionale eller traditionelle handelsstrømme i henhold til artikel 5 i samme forordning.

Evalueringsundersøgelsen viser, at de mindre øer ikke videresender produkter omfattet af den særlige forsyningsordning, og der er følgelig ingen forstyrrelser i den regionale samhandel.

Der mangler dog overvågning på dette felt. Det er medlemsstatens ansvar at forbedre overvågningen af produkter, som føres ind og ud af de mindre øers geografiske område.

4.2.6. Bevarelse og udvikling af landbrugsaktiviteterne

Den særlige forsyningsordning spiller en vigtig rolle for bevarelsen af de lokale produktionsstrukturer, da den:

- styrker de lokale husdyrbrugs rentabilitet
- bidrager til at bevare bageri- og møllerivirksomheden (konsum).

Den særlige forsyningsordning medfører således lavere kvægfoderpriser og dermed lavere produktionsomkostninger for husdyrbrugene.

4.3. Støtte til den lokale produktion

4.3.1. Bevarelse og udvikling af den lokale landbrugsproduktion

Hvad angår foranstaltningerne til støtte for den lokale produktion, har evalueringsundersøgelsen fokuseret på tre sektorer: oliven, honning og mastiks fra Chios. Det er repræsentative sektorer for de mindre øer, eftersom de tegner sig for to tredjedele af budgettet til støtteforanstaltninger for den lokale produktion. På den anden side er undersøgelsen begrænset, fordi der for flere sektorer vedkommende ikke findes statistiske data. Det er medlemsstatens ansvar at sikre en pålidelig dataindsamling for samtlige sektorer omfattet af støtteforanstaltningerne for den lokale produktion.

Med hensyn til analysen af virkningerne af støtteforanstaltningerne for den lokale produktion på de tre undersøgte sektorer konkurrenceevne viser evalueringsundersøgelsen, at støtten har bidraget til at forbedre bedrifternes indkomst. Siden 2006-reformen har foranstaltningerne til støtte for den lokale produktion således gjort det muligt at opretholde producenterne indkomst ved at dække en del af deres produktionsomkostninger.

Landbruget på de mindre øer udgøres især af familiebrug og er rettet mod det lokale forbrug. Dette landbrug fokuserer endvidere på traditionelle aktiviteter og kvalitetsprodukter.

Formålet med foranstaltningerne til støtte for den lokale produktion under programmet for de mindre øer er at støtte den traditionelle produktion og sigte mod kvalitetsmål og en endelig målsætning om at bevare disse aktiviteter, der anses for at spille en grundlæggende økonomisk, social og miljømæssig rolle.

I en kontekst med små virksomheder og kun få økonomiske muligheder bidrager denne støtte til at bibeholde eller støtte aktiviteter, som måske ellers ikke ville være attraktive for producenterne.

Eftersom de traditionelle produktionsaktiviteter og kvalitetsprodukterne med høj merværdi har stor økonomisk, social og miljømæssig (landskabspleje og kunstvanding) såvel som kulturel (kvalitetsprodukter som øernes identitetsbærere)

betydning, finder Grækenland, at det er vitalt at fastholde den produktionskoblede støtte.

Uden denne mulighed for delvis kobling vil der nemlig være stor fare for, at programmets støttemodtagere nedlægger brugene, og især at olivenolievirksomheden, som er fremtrædende i øernes landbrug, opgives.

5. FINANSIEL GENNEMFØRELSE

Oplysningerne om den finansielle gennemførelse af programmet for de mindre øer i 2007-2010 (regnskabsår 2008-2011) fremgår af bilag 1.

Bortset fra den supplerende statsstøtte på 547 000 EUR bevilget i henhold til artikel 11 i forordning (EF) 1405/2006 er programmet 100 % EU-finansieret (artikel 12 i samme forordning).

Som følge af 2006-reformen valgte Grækenland at begrænse budgettet til den særlige forsyningsordning (reducerede mængder af produkter omfattet af ordningen) og tilgodese budgettet til støtteforanstaltninger for den lokale produktion. Trods dette valg ser det ud til, at det årlige budget til den særlige forsyningsordning er gennemført tilfredsstillende på de mindre øer i løbet af perioden (gennemsnitlig gennemførelsesprocent på 94).

Visse støtteforanstaltninger for den lokale produktion har også opbrugt de finansielle ressourcer, der er bevilget i seneste år. Imidlertid er der stadig en vis manøvremargin med en gennemsnitlig gennemførelsesprocenten på 88.

Situationen kan forbedres ved omfordeling af det budget, der er til rådighed, mellem foranstaltninger, hvor der er manøvremargin.

Desuden åbner artikel 11 i forordning (EF) nr. 1405/2006 mulighed for, at Grækenland yder yderligere statsstøtte til foranstaltninger til fordel for den lokale produktion.

Hvad angår den særlige forsyningsordning, bevirker loftet fastsat i artikel 12, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1405/2006 på baggrund af den historiske gennemførelse i 2001-2003 dog en vis mangel på fleksibilitet.

Det er derfor foreslået at forhøje dette loft under overholdelse af budgetneutraliteten, således at midlerne kan omfordes mere fleksibelt mellem foranstaltninger til støtte for den lokale produktion og den særlige forsyningsordning inden for rammerne af det afsatte budget (jf. punkt 7.1.).

6. REVISION AF GENNEMFØRELSEN AF ORDNINGEN FOR DE MINDRE ØER EFTER 2006

Kommissionens tjenestegrene for revision har gennemgået regnskabsafslutningen vedrørende de mindre øer i 2007 og 2010.

I det store og hele viser opgørelserne fra disse revisioner en forbedring i forhold de tidligere år, selv om der kan konstateres nogle huller, hvad angår støtte til olivenlunde (revision 2007) og administration (revision 2010).

Konsekvenserne af disse undersøgelser behandles under den indeværende regnskabsafslutning. Ikke desto mindre bør det fremhæves, at de mangfoldige støtteordninger rettet mod et stort antal modtagere af beskedent omfang fører til administrative og finansielle omkostninger, som er ret ufordelagtige i forhold til de opnåede gevinster.

7. FORSLAG OM FORBEDRINGER

7.1. Forslag om ændring af EU-lovgivningen

I lyset af ordningens udvikling de senere år og Lissabontraktatens ikrafttræden for nylig godkendte Kommissionen allerede i december 2010 et forslag om omarbejdning af forordning (EF) nr. 1405/2006, hvor visse bestemmelser opdateres, forenkles og tilpasses de nye krav i TEUF.

Bl.a. er det foreslået at ændre artikel 12, stk. 3, og hæve de årlige lofter for den særlige forsyningsordning - under den foreliggende finansielle bevilling - således at budgettet til den særlige forsyningsordning ikke koncentrerer efter formål, og midlerne kan omfordeler mere fleksibelt mellem foranstaltninger til støtte for den lokale produktion og den særlige forsyningsordning uden at øge det samlede budget. Det vil give mulighed for en finansiell omfordeling, der bl.a. vil sikre en bedre dækning af satellitørnes ekstraomkostninger (jf. punkt 4.2.3).

I ønsket om at forbedre gennemførelsen af evalueringen af medlemsstatens iværksættelse af programmet har Kommissionen foreslået at ændre artikel 17, stk. 2, i nævnte forordning. Forslaget går ud på at udsætte den dato, hvor Grækenland skal forelægge Kommissionen den årlige rapport om gennemførelsen i det foregående år af foranstaltningerne under støtteprogrammet, fra den 30. juni til den 31. juli for at give de græske myndigheder mulighed for i rapporten at medtage den endelige status for udgifterne til støtteforanstaltninger for den lokale produktion.

For øvrigt har reformen af den fælles landbrugspolitik, som Kommissionen vedtog for nylig, ingen specifikke indvirkninger på funktionen af ordningen for de mindre øer.

7.2. Henstillinger til medlemsstaten

Grækenland spiller en afgørende rolle i ordningens gennemførelse og bør overveje, hvordan det stærkt fragmenterede ømrådes **manglende administrative ensartethed kan afhjælpes**, således at alle de under programmet støtteberettigede erhvervsdrivendes behov dækkes, og der kan føres en mere omfattende kontrol med gennemførelsen af programmet (jf. punkt 4.1).

Det er også vigtigt, at medlemsstaten indfører et system, som sikrer en **pålidelig dataindsamling** for samtlige sektorer omfattet af foranstaltninger til støtte for den lokale produktion og mulighed for regelmæssig overvågning heraf både fra den nationale forvaltnings side og fra Kommissionens side (jf. punkt 4.3.1).

For at undgå forskelsbehandling af de af programmet omfattede øer er det medlemsstatens ansvar at **forbedre klassificeringen af øerne** og medtage alle de forhold, der er knyttet til den afsides beliggenhed (dobbel eller endog tredobbel ulempe på grund af økarakteren). I forlængelse af den eksisterende klassificering (gruppe A for de mindre afsides beliggende øer og gruppe B for de mere afsides beliggende øer) vil det være hensigtsmæssigt at oprette en eller to grupper øer mere for de meget fjerntliggende øer (satellitøerne i gruppe B).

Med en sådan ændring af klassificeringen vil der også bedre kunne tages højde for de forskellige forsendelsesomkostninger, som har indflydelse både på forsyningerne og på udviklingen af den lokale produktion. Det vil desuden føre til en **bedre dækning af behovene** og en **mere reel virkning på forbrugerpriserne** (jf. punkt 4.2.2-4.2.4).

På baggrund af den siden 2006 observerede tendens til at fordele den særlige forsyningsordnings midler efter formål (Grækenlands valg om at prioritere forsyninger af foderstoffer) er det medlemsstatens ansvar at **justere ordningens prioriteringer** og tage hensyn til husdyrbrugets betydning på øerne samt forbedre overvågningen af de produkter, som føres ind og ud af de mindre øers geografiske område (jf. punkt 4.2.1).

I betragtning af, at ordningen åbenbart ikke slår tilstrækkeligt igennem i fødevarepriserne til forbrugerne (jf. punkt 4.2.4), opfordres medlemsstaten til at overveje en **bedre fordeling og dermed en mere effektiv udnyttelse af de disponible midler**.

Medlemsstaten opfordres ligeledes til at offentliggøre regelmæssige rapporter på grundlag af de **nøgleindikatorer**, som Kommissionens tjenestegrene har udarbejdet, med henblik på en samlet vurdering af, hvordan ordningen for de mindre øer udvikler sig i årenes løb.

Endelig bør det understreges, at en **participatorisk tilgang** med inddragelse af alle de berørte parter er påkrævet både ved den oprindelige fastlæggelse af programmet for de mindre øer og i forbindelse med de årlige ændringer. Med den **planlagte ændring af artikel 34 i Kommissionens forordning (EF) 1914/2006** vedrørende forlængelse af fristen til at forelægge disse **årlige ændringer** vil der blive mere tid til at høre de berørte parter.

8. KONKLUSION

Kommissionen finder, at programmet for de mindre øer efter 2006-reformen og udviklingen hen mod en decentraliseret, programbaseret tilgang gennemføres effektivt og opfylder de mindre øers specifikke behov tilfredsstillende.

Programmet sikrer således bevarelsen af traditionelle landbrugssektorer gennem indkomststøtte til landmændene og levering af vigtige produkter ved at begrænse ekstraomkostningerne.

På baggrund af den foreliggende analyse og den nuværende situation finder Kommissionen, at det afsatte budget til ordningen for de mindre øer har gjort det muligt at nå ordningens overordnede mål.

Både Kommissionen og medlemsstaten bør fortsat bestræbe sig på så vidt muligt at forbedre ordningens gennemførelse og især på at nå målene om at bøde på de ekstra leveringsomkostninger og bevare øernes traditionelle aktiviteter.

Ordningen for de mindre øer bør også tage særligt sigte på at sikre produktionens kvalitet, bevare øernes identitet og beskytte miljøet.

BILAG 1

DEN FINANSIELLE GENNEMFØRELSE AF FORANSTALTNINGEN VEDRØRENDE DE MINDRE ØER I DET ÆGÆISKE HAV (PIME) (EUR) ⁸

	2007 (regnskabsåret 2008)			2008 (regnskabsåret 2009)			2009 (regnskabsåret 2010)			2010 (exercice financier 2011)		
Støtteforanstaltningens navn	Tildelt støttebeløb	Faktisk udgift	Gennemførelses-sats	Tildelt støttebeløb	Faktisk udgift	Gennemførelses-sats	Tildelt støttebeløb	Faktisk udgift	Gennemførelses-sats	Tildelt støttebeløb	Faktisk udgift	Gennemførelses-sats
SÆRLIG FORSYNINGSORDNING (RSA)												
I ALT RSA	5.470.000	5.301.942	96,9%	5.470.000	5.056.729	92,4%	5.470.000	5.199.726	95,1%	5.470.000	5.037.774	92,1,3%
STØTTEFORANSTALTNINGER FOR LOKALE VARER (SPL)												
Blommer (Skopelos)	63.278	11.820	18,7%	63.278	19.995	31,6%	13.278	13.200	99,4%	13.278	13.277	100,0%
Bønner	74.638	69.003	92,5%	74.638	73.048	97,9%	74.638	71.185	95,4%	74.638	72.392	97,0%
Biavl	1.194.180	1.194.180	100,0%	1.194.180	1.187.234	99,4%	1.194.180	1.177.271	98,6%	1.194.180	1.114.126	93,3%
Vin med VQPRD	2.500.000	2.181.986	87,3%	2.500.000	1.322.109	52,9%	2.400.000	2.043.086	85,1%	2.400.000	1.194.932	79,8%
Traditionelle olivenlunde	13.084.831	11.372.595	86,9%	13.084.831	11.200.034	85,6%	11.384.831	10.934.053	96,0%	11.384.831	10.552.028	92,7%
Kartofler	663.839	560.969	84,5%	663.839	471.995	71,1%	613.839	451.533	73,6%	613.839	499.776	81,4%
Cherrytomat (Santorin)	11.773	8.950	76,0%	11.773	7.940	67,4%	11.773	11.761	99,9%	11.773	11.772	100,0%
Artiskok (Tinos)	5.886	5.884	100,0%	5.886	4.153	70,6%	5.886	5.225	88,8%	5.886	5.701	96,9%
Citrusfrugter	508.575	327.973	64,5%	508.575	275.556	54,2%	408.575	320.549	78,5%	408.575	288.419	70,6%
Mastiks (Chios)	900.000	885.304	98,4%	900.000	849.821	94,4%	1.150.000	1.073.111	93,3%	1.150.000	1.045.070	90,9%
Traditionelle oste	-	-		-	-		1.750.000	1.734.350	99,1%	1.750.000	1.723.989	98,5%
I ALT SPL	19.007.000	16.618.664	87,4%	19.007.000	15.411.855	81,1%	19.007.000	17.835.324	93,1%	19.007.000	17.241.482	90,7%
I ALT PIME	24.477.000*	21.920.606	89,6%	24.477.000*	20.468.614	86,6%	24.477.000*	23.035.050	94,1%	24.477.000*	22.279.256	91,0%

⁸

Beløbene for den finansielle gennemførelse i dette dokument stammer fra årlige rapporter, som medlemsstaterne forelægger Kommissionen i medfør af artikel 17, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006 for så vidt angår den særlige forsyningsordning, og fra meddelser om støtteansøgninger og de pågældende beløb (artikel 32, stk. 2, litra b), i Kommissionens

* *I de tildelte beløb indgår 547 000 EUR i supplerende national finansiering i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006.*

forordning (EF) nr. 1914/2006, for så vidt angår støtteforanstaltninger for lokale varer. De angiver udgifterne pr. foranstaltning i referencekalenderåret (gennemførelsesåret) og kan ikke svare nøjagtigt til de beløb, Kommissionen har opført i regnskabsåret.

BILAG 2

Mindre øer i Det Ægæiske Hav: Vejledende tabel over udgifter til direkte støtte under første søjle af den fælles landbrugspolitik og udgifterne til PIME-programmet (EUR)

	2007 (regnskabsåret 2008)	2008 (regnskabsåret 2009)	2009 (regnskabsåret 2010)
Enkeltbetalingsordningen og anden direkte støtte*	57.995.090	61.952.513	60.502.718
PIME-programmet (SPL-foranstaltninger)**	16.618.664	15.441.855	17.835.324
I alt	74.613.754	77.394.368	78.338.042
PIME/I alt	22,3 %	20,0 %	22,8 %

* Udgifter til støtte under enkeltbetalingsordningen (afkoblet støtte) + andre udgifter til diverse direkte støtte (betalinger til bestemte afgrødetyper og kvalitetsproduktion, overgangsbetalinger, støtte til byg, støtte til silkeorm ...).

** Udgifter til direkte støtte under PIME-programmet (støtteforanstaltninger for lokale varer).